

gaae ud fra den Forudsætning med Hensyn til de Regler, man giver i et Forretningsregulativ; tværtimod er det hovedsageligt for at sikre Minoriteten, at der gives bestemte Regler i Forretningsordenen. Hvis man kunde oversæde Alting til Majoriteten, da behøvedes ikke disse Regler. Endelig skal jeg gøre opmærksom paa, at man med Hensyn til § 11 kun har argumenteret fra, om et Lovforslag var nyttigt eller ikke. Men der gives et andet Tilfælde; vi ville nemlig antage, at Forslaget var ubehageligt for Majoriteten, da kan det vel ikke betvivles, at Forslaget ikke vilde komme frem; men fordi en Sag er ubehagelig, derfor troer jeg ikke, at den bør forkastes. Jeg troer tværtimod, at det er gavnligt, at et Medlem af Thinget maa kunne bringe de Lovforslag, som han antager for gavnlige, lige til Thinget; uden at det først skal beroe paa det staaende Udvalg; om deres Betænkning falder ud til Fordeel for Forslaget eller ikke; og det er en afgjort Sag, at Udvalget omendstjøndt det kun har en raadende Magt med Hensyn til Thinget, dog ogsaa vil have en betydelig og som oftest afgjørende Indflydelse paa Thingets Beslutning.

Ordføreren: Naar man sammenholder det Forslag, som er opført under Nr. 17 paa Afstemningslisten med den Redaktionsforandring, der er foreslaaet i Nr. 12, kan jeg ligesom tidligere en anden æret Landsthingsmand (Schouw) ei skønne rettere, end at det gaaer ud paa, at Forsamlingens Afgjørelse, om Sagen skal fremmes, skal gaae forud for Trykningen. Derimod ligger det i Udkastet, at Forsamlingen kan beslutte Trykningen, før det afgjøres, om Sagen skal fremmes, og derfor er jeg ligesom den ærede Landsthingsmand af den Formening, at med Hensyn til det Tidspunct, hvorpaa Trykningen skal foregaae, er Udkastets Bestemmelse gunstigere for Forslagsstillerne, end det Endringsforslag, som er blevet fremsat. Hvad angaaer det tidligere berørte Spørgsmaal om Tidsbestemmelsen mellem de forskjellige Behandlinger af Sagen, da har man formeent, at naar Bestaffenheden af de sammenhørende Forhandlinger medførte, at Afviselse burde finde Sted fra, hvad der i denne Henseende var stillet som Norm, vilde § 44 indeholde til-

stræffelig Gjæmme til at fravige den strengere Bestemmelse, naar Formanden foredrager for Thinget, hvorledes Forholdene stille sig med Hensyn til samtlige Forretninger; og Thinget ønsker at fremme en vis Sags Behandling hurtigere. Paa den anden Side synes det ogsaa hensigtsmæssigt baade at have faste Bestemmelser i denne Henseende og ikke noget discretionairt og navnlig med Hensyn til Sager af større Vigtighed at have et tilstræffeligt Mellemrum, i hvilket Alt kan stee, hvad der bør stee. Man har derfor meent, at ligesom det vilde være consequent at gjenføre den Forandring, som er foreslaaet ved flere Paragrapher, saaledes vilde der ogsaa i § 44 for enkelte Tilfælde være aabnet en Udvæi til Afviselse fra den strenge Bestemmelse, som vilde være tilstræffelig.

Da Ingen flere ønskede at yttre sig, gik man over til Afstemningen, der gav følgende Resultat:

ad. § 11.

- 1) Udvalgets Udkast: Lovforslag, som indgives af Thingets Medlemmer, maa være affattede i Lovsform.

vedtoges eenstemmigt med 44 Stemmer.

Bed Afstemningen paa den sædvanlige Maade over:

- 2) Borgens Forslag ad. § 11 b: De (Lovforslagene) henlægges til Eftersyn for Thingets Medlemmer i en passende Tid paa Forsamlingens Bord og forelægges af Forslagsstilleren paa den Dag, Formanden dertil berammer, for Forsamlingen, der afgjør om de skulle fremmes;

blev af Secretairerne talt 22 Stemmer for og 21 imod samme. Da imidlertid Rierkegaard gjorde opmærksom paa, at han havde stemt over Udvalgets Forslag under Nr. 18 og 19, medens Andre stode i den Formening, at det, der var sat under Afstemning, var Nr. 17 (Borgens Forslag), og at saaledes en Misforståelse havde fundet Sted, erklærede Formanden, at naar dette var Tilfældet, — uagtet Forslaget under Nr. 17 var blevet oplæst umiddelbart før Afstemningen som dennes Gjenstand, (hvilket flere Stemmer i Forsamlingen bekræftede) — vilde efter det foreløbigt gældende Forretningsregulativ en ny Afstem-